

Tekenen in de tijd 29

9-15 februari 2020

Je moet dienaar zijn om belangrijk te wezen, zegt Jezus. Maar hoe zorg je dat dit eerlijk blijft en de ander ook mij dient? Dat is de verkeerde vraag, suggereert Erik Borgman. Misschien moeten we allereerst leren vol vertrouwen te beginnen met dienen, en dient de kerk daarvoor.

De lezing uit de profeet Jesaja van deze zondag klinkt als een missiestatement. De taal is wat plechtstatig, maar de inzet is duidelijk: 'Als jullie het juk uit je midden verwijderen, geen vinger bedreigend meer uitsteken en geen valse aanklachten indient; de hongerige aanbiedt wat je voor jezelf verlangt en de onderdrukte met voedsel verzadigt, dan zal jullie licht in de duisternis opgaan, jullie nacht als de heldere middag zijn' (Jesaja 58,9-10). Als we willen dat het leven geen last is, moeten we ophouden elkaar lasten op te leggen en als we licht en ruimte willen ervaren, moeten we voor elkaar licht en ruimte zijn. Wie verandering wil, moet leven alsof deze verandering al begonnen is. Niet dat dan alles vanzelf gaat, maar dan is er in ieder geval een begin gemaakt en dat geeft vertrouwen. Dat maakt de volgende stap gemakkelijker. Hierop is ons Huis van Dominicus uiteindelijk gebouwd: op het hoopvolle vertrouwen dat wij geloof noemen. .

Neem ons gesprek over burn-out en de enorme spanning waaronder het leven voor veel mensen tegenwoordig staat. Wij hadden niets in handen, behalve de overtuiging dat dit alles iets te maken heeft met wat zin en betekenis geeft aan ons leven. We weten dat de christelijke traditie daarover al tweeduizend jaar zinvolle dingen heeft weten te zeggen en dat geeft vertrouwen. Op basis daarvan gingen we praten met mensen die in onze stad met deze problematiek te maken hebben, van studentenpastores tot huisartsen en psychologen. Het gesprek bracht ons verder, al weten we nog niet waar precies. Er zijn groepjes bezig concrete activiteiten nader uit te werken. Er lijkt vooral behoefte aan plaatsen waar mensen elkaar zo kunnen ontmoeten dat ze niet langer het gevoel krijgen alleen te staan met hun vragen en problemen. Gezelschap, betrokkenheid, aanwezigheid: dat is wat er vooral gemist en ten diepste verlangd wordt. Als we de profeet Jesaja volgen is duidelijk wat we dan moeten doen: gezelschap houden, betrokkenheid tonen, aanwezig zijn. Laten zien dat het ons uitmaakt wat er met anderen gebeurt, schept ruimte voor anderen om te laten zien dat het hen uitmaakt wat er met ons gebeurt. Zo is God aanwezig: als degene die het mogelijk maakt te geven wat we zelf niet hebben, maar verlangen.

Je kunt je in gemoede afvragen hoe het toch komt dat we zijn gaan geloven dat we elkaars concurrenten zijn en de betrokkenheid die naar de een uitgaat ten koste zou gaan van de ander. In ieder geval moeten we het met klem tegenspreken. Ik las op aanraden van Colm Dekker, een van de drijvende krachten van de Sant'Egidio-gemeenschap in Amsterdam – <https://www.santegidio.nl/> – het boekje *Deadline 40*. De schrijver, Dirk Van der Goten, is leraar in het middelbaar onderwijs en vrijwilliger bij het daklozenrestaurant van de Sant'Egidio-gemeenschap in Antwerpen. Danny is daar bezoeker en als Danny de ziekte van Huntington blijkt te hebben en Dirk begint met hem af en toe wat te helpen, ontstaat een diepe vriendschap. Natuurlijk heeft Danny hulp nodig – steeds meer hulp: de ziekte van Huntington maakt zelfstandig bewegen steeds moeilijker en is ongeneeslijk – maar de genegenheid is wederzijds. Danny, die steeds gezegd heeft niet ouder te willen worden dan veertig – daarnaar verwijst de titel: *Deadline 40* – ziet uiteindelijk af van een verzoek tot euthanasie, want: 'jij bent er toch!' Als van betekenis zijn datgene is waar mensen het meest naar verlangen, dan wordt Dirks verlangen meer dan bevredigd!

Het maakt de uitspraak van Jezus enigszins begrijpelijk: 'wie onder jullie groot wil zijn, moet de dienaar van allen worden' (Matteüs 20,27; Marcus 10,44; Lucas 22,26). Wie van belang wil zijn, moet anderen van belang vinden en wie van betekenis wil zijn, moet anderen behandelen als betekenisvol. Het Huis van Dominicus wil eraan bijdragen dat we dit maken tot het fundament van onze cultuur.

Erik Borgman, lekendominicaan
voorzitter van de programmaraad van het Huis van Dominicus

Dirk Van der Goten, *Deadline 40: Mijn leven met Danny*, Atiora: Averbode 2013 ISBN 9789031737512.